

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het eerste gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 23-27 januari 2012**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De werking van de democratische instellingen in Bosnië-Herzegovina (Resolutie 1855)
- Het recht van elkeen om deel te nemen aan het culturele leven (Aanbeveling 1990)
- Het waarborgen van de rechtskracht en de doeltreffendheid van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (Aanbeveling 1991 en resolutie 1856)
- De situatie in Wit-Rusland (Aanbeveling 1992 en resolutie 1857)
- De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Servië (Resolutie 1858)
- Het beschermen van de mensenrechten en de persoonlijke waardigheid door rekening te houden met vooraf uitgedrukte wensen van de patiënt (Aanbeveling 1993 en resolutie 1859)
- Het doen vooruitgaan van de vrouwenrechten in de wereld (Resolutie 1860)
- De bevordering van het Verdrag van de Raad van Europa inzake de preventie en de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Resolutie 1981)
- De werking van de democratische instellingen in Oekraïne (Resolutie 1862)
- Gedwongen bevolkingsoverdracht: een schending van de mensenrechten (Resolutie 1863)
- Demografische tendensen in Europa: de uitdagingen omvormen tot echte kansen (Resolutie 1864)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblée:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Piet De Bruyn (N-VA)
De h. Armand De Decker (MR)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Danny Pieters (N-VA)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-Generaal van de Raad van Europa
- De h. David Lidington, Minister voor Europa, ministerie van buitenlandse zaken en het Commonwealth, vertegenwoordiger van het voorzitterschap van het Ministercomité door het Verenigd-Koninkrijk
- Mevr. Irina Bokova, Directeur-generaal van UNESCO
- De h. Grigol Vashadze, minister van buitenlandse zaken van Georgië
- Mevr. Tarja Halonen, President van Finland
- De h. David Cameron, Eerste minister van het Verenigd-Koninkrijk
- De h. Thomas Hammarberg, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa
- Mevr. Michelle Bachelet, Adjunct-secretaris-generaal van de Verenigde Naties en Uitvoerend directeur van de VN-Vrouwen

* * * * *

Verkiezing van de Voorzitter van de Assemblee

Bij de opening van de winterzitting in Straatsburg, werd de Franse Jean-Claude Mignon (EVP/CD) tot Voorzitter van de Assemblee verkozen voor een (hernieuwbaar) mandaat van een jaar. Door Mevlüt Çavuşoğlu (Turkije, EDG) op te volgen, wordt hij de 26^e Voorzitter van de Assemblee sinds de oprichting van de Raad van Europa in 1949.

* * * * *

Verkiezing van de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa

De Assemblee heeft de Let Nils Muižnieks verkozen tot derde Commissaris voor de Rechten van de Mens van de Raad van Europa. Hij kreeg 120 stemmen achter zijn naam, waardoor hij juist de absolute meerderheid behaalde. Hij eindigde voor de Nederlandse kandidaat Frans Timmermans, die 92 stemmen kreeg en de Belgische kandidaat Pierre-Yves Monette, gewezen federaal ombudsman, die 27 stemmen behaalde.

De h. Muižnieks is gewezen minister van sociale integratie, en hij oefende tot voor kort de functie uit van voorzitter van de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) binnen de Raad van Europa. Hij zal op 1 april 2012 de Zweed Thomas Hammarberg opvolgen voor een (niet-hernieuwbaar) mandaat van zes jaar.

De functie van Commissaris voor de Rechten van de Mens werd ingesteld in 1999. Hij heeft als taak de mensenrechten te bevorderen, de nationale structuren te ondersteunen en lacunes op te sporen in de wetgeving en in de praktijk m.b.t. mensenrechten in de 47 Lidstaten van de Raad van Europa. De Commissaris legt regelmatig bezoeken af aan de Lidstaten om overleg te plegen met de regeringen en het middenveld, en om verslagen op te stellen over kwesties die tot zijn bevoegdheid behoren.

* * * * *

De werking van de democratische instellingen in Bosnië-Herzegovina (Resolutie 1855)

De Assemblee betreurt het dat er meer dan een jaar na de algemene verkiezingen van oktober 2010 in Bosnië-Herzegovina, nog steeds geen regering werd gevormd op staatsniveau, door de eindeloze koehandel over de etnische verdeling van de posten binnen de Ministerraad. De Assemblee meent dat de democratische wil van de kiezers eerbiedigd moet worden en doet daarom een oproep tot de overheden en de belangrijkste politieke spelers om hun verantwoordelijkheid op te nemen, een einde te maken aan het filibusteren en op een constructieve manier samen te werken op het niveau van de staatsinstellingen.

De Assemblee nodigt de Parlementaire Assemblee van Bosnië-Herzegovina uit om haar werkzaamheden voort te zetten en om zonder verder uitstel constitutionele amendementen goed te keuren. Zij herbevestigt dat het arrest *Sejdić en Finci* van 22 december 2009 juridisch bindend is en dat het moet worden uitgevoerd. De tenuitvoerlegging van dat arrest is een eerste stap in de algemene grondwetsherziening die noodzakelijk is om zich te ontdoen van het rigide institutionele Dayton-kader en om de richting in te slaan van een moderne en functionele democratie, die gericht is op Europa en waarin alle burgers, ongeacht hun etnische oorsprong, kunnen genieten van dezelfde rechten en vrijheden.

Indien er ter zake geen vooruitgang wordt geboekt vóór 15 maart 2012, zal de Assemblee tijdens haar aprilzitting 2012 onderzoeken welke gepaste maatregelen zij dient te nemen, hetgeen zal samenvallen met de tiende verjaardag van de toetreding van Bosnië-Herzegovina tot de Raad van Europa.

* * * * *

Het recht van elkeen om deel te nemen aan het culturele leven (Aanbeveling 1990)

De Assemblee legt er de nadruk op dat het recht om deel te nemen aan het culturele leven een hoeksteen is van het mensenrechtensysteem en als zodanig erkend moet worden. Diegenen aan wie dat recht ontzegd wordt, verliezen de mogelijkheid om op verantwoorde wijze hun andere rechten uit te oefenen, door een gebrek aan identiteitsbewustzijn.

Bovendien onderstreept de Assemblee dat de toegang tot cultuur en vrije kunstexpressie niet alleen de ontwikkeling van een kritieke geest bevorderen, maar ook het beter begrijpen van anderen en het wederzijds begrip ten goede komen. Zij dragen immers bij tot de versteviging van het democratisch burgerschap, de sociale cohesie, het “goed met elkaar samenleven” en de vrede tussen de volken onderling.

In die context heeft de Assemblee een lijst met richtlijnen opgesteld voor de uitwerking van een beleid gericht op het waarborgen van een daadwerkelijke deelname aan het culturele leven. Zij vraagt de regeringen van de Lidstaten om de voorgestelde richtlijnen op verschillende manieren toe te passen. Zo zouden de Lidstaten niet alleen een uitgebreid aanbod aan culturele diensten moeten voorzien, maar ook een belangrijke rol moeten spelen voor het opstarten en het regelen van synergieën tussen de privé- en de openbare sector.

De Assemblee meent dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan de jongeren, die de belangrijkste overdragers van de culturele rijkdom en waarden zijn. Jongeren moeten gemotiveerd worden en het “verlangen naar cultuur” moet bij hen aangewakkerd worden door vernieuwende initiatieven en de opwaardering van praktijken voor het scheppen van culturele, sociale en politieke banden.

* * * * *

Het waarborgen van de rechtskracht en de doeltreffendheid van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (Resolutie 1856 en aanbeveling 1991)

De Assemblee brengt eerbetoon aan de uitzonderlijke bijdrage van het Europees Hof voor de Rechten van de Mensen aan de verdediging van de mensenrechten in Europa.

Zij erkent daarbij wel dat het Hof af te rekenen heeft met vele problemen: de achterstand van de hangende zaken blijft toenemen en dreigt het Hof volledig te verzwelgen, terwijl bepaalde arresten veel kritiek oproepen in enkele Verdragsstaten bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De Assemblee doet opmerken dat het Hof een buitengewoon instrument is, dat een zeer positieve invloed heeft uitgeoefend op het recht en de praktijken in Europa, maar dat het niet de plaats mag innemen van een nationaal systeem van mensenrechtenbescherming. Het Hof heeft van in het begin een aanvullende en ondersteunende taak gehad. Indien men de essentie van het individueel klachtrecht wil behouden en het Hof in staat moet zijn om binnen een redelijke termijn zeer kwaliteitsvolle en gezaghebbende arresten te vellen, moet men eerst en vooral de situatie verbeteren in de landen waar de normen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens niet worden toegepast zoals het zou moeten.

De Assemblee meent dat de nationale parlementen daarbij een essentiële rol kunnen spelen, bijvoorbeeld door erop toe te zien dat de wetsvoorstellen en -ontwerpen en de wetgeving in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag en dat de landen zich snel en volledig richten naar de arresten van het Hof.

* * * * *

De situatie in Wit-Rusland (Resolutie 1857 en aanbeveling 1992)

De Assemblee is ten eerste verontrust door de verslechtering van de situatie van de mensenrechten en de politieke en burgerlijke vrijheden in Wit-Rusland in 2011 en veroordeelt de steeds strengere maatregelen van de overheden van het land tegen elke protestbeweging.

De Assemblee verleent haar onvoorwaardelijke steun aan de gerichte sancties van de Europese Unie, die behouden, of zelfs opgevoerd, moeten worden. Zij nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om ze na leven tot de volledige vrijlating en rehabilitatie van alle politieke gevangenen. Verder wordt hen ook gevraagd de overheden van Wit-Rusland aan te sporen om een einde te maken aan de repressiemaatregelen tegen politieke tegenstanders.

De Assemblee vindt dat de internationale gemeenschap zich ten volle moet inzetten voor de bevolking van Wit-Rusland. Dialoog en contacten op vele niveau's zijn van essentieel belang om de burgers van het land te kunnen bereiken.

Zij beslist daarom zich nog meer in te zetten ten opzichte van de vertegenwoordigers van het middenveld, de vrije media, de oppositiekrachten en de onafhankelijke beroepsverenigingen, om hen zo een duwtje in de rug te geven bij hun ontwikkeling.

Tot slot doet zij de aanbeveling tot het behoud van de opschorting van contacten op hoog niveau met de overheden van Wit-Rusland. Zij maakt eveneens de aanbeveling tot het behoud van de schorsing van het statuut van speciaal genodigde van het Parlement van Belarus tot er een moratorium op de uitvoering van de doodstraf wordt afgekondigd en tot er wezenlijke vooruitgang wordt geboekt op het vlak van de eerbiediging van de democratische waarden en beginselen die de Raad van Europa verdedigt.

* * * * *

De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Servië (Resolutie 1858)

De Assemblee verheugt zich over de belangrijke vooruitgang die Servië de laatste jaren geboekt heeft. Zij meent dat het land reeds een groot aantal van haar verplichtingen en verbintenissen heeft nageleefd die zij was aangegaan bij haar toetreding tot de Raad van Europa in 2003.

De Assemblee erkent dat Servië aanzienlijke inspanningen geleverd heeft, meer bepaald op het vlak van regionale samenwerking en samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal (ICTY), waarbij ook de dialoog met Pristina door vreedzame en diplomatieke middelen wordt voortgezet. Het land leverde reeds lovenswaardige inspanningen voor de hervorming van de kieswetgeving en het gerechtelijk systeem, de opstarting van het decentraliseringsproces, de verhoogde bescherming van de minderheden en de uitbouw van onafhankelijke controle-instanties.

Servië heeft een groot aantal verdragen van de Raad van Europa geratificeerd en wil het vastbesloten de ingeslagen weg naar integratie in de Europese Unie blijven volgen, hetgeen trouwens geleid heeft tot een versnelde hervormingen op het vlak van mensenrechten.

De Assemblee spoort Servië aan om haar hervormingen voort te zetten zodat zij ten volle hun vruchten zouden afwerpen zowel in de praktijk als in de wetgeving.

Alvorens evenwel de opvolgingsprocedure te kunnen afsluiten, spoort de Assemblee de Servische overheden aan om bijkomende vooruitgang te boeken op vier essentiële domeinen: de verdere uitwerking van een onafhankelijk en efficiënt gerechtelijk apparaat, meer onafhankelijke media, de strijd tegen corruptie en de strijd tegen discriminatie.

* * * * *

Het beschermen van de mensenrechten en de persoonlijke waardigheid door rekening te houden met vooraf uitgedrukte wensen van de patiënt (Resolutie 1859 en aanbeveling 1993)

Men is het er vandaag unaniem over eens dat - krachtens artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens over het recht op eerbiediging van het privéleven - geen enkele ingreep op een persoon kan worden uitgevoerd zonder diens toestemming. De wensen van een bekwame volwassene, indien zij vooraf duidelijk uitgedrukt zijn, zijn van doorslaggevend belang, zelfs indien dat de weigering van een behandeling betekent.

Het Verdrag Mensenrechten en Biogeneeskunde van de Raad van Europa (het “Verdrag van Oviedo”), dat juridisch bindend is voor de meeste Lidstaten, geeft een verdere uitbreiding aan dat beginsel: indien een patiënt niet langer zijn of haar wil kan uitdrukken op het ogenblik dat een medische behandeling noodzakelijk is, moet er “rekening wordt gehouden” met voorafgaandelijk uitgedrukte wensen. Die wensen kunnen de vorm aannemen van voorafgaande richtlijnen, levensbeschikkingen of permanente volmachten.

Voor de Assemblee is het van essentieel belang dat de Lidstaten snel vooruitgang boeken op het vlak van de toetreding tot en de toepassing van de in die juridische teksten vastgelegde normen.

Zo nodigt zij de Lidstaten uit om ter zake een wetgeving uit te werken of een bestaande wetgeving toe te passen, ten einde de persoonlijke waardigheid en mensenrechten te waarborgen op basis van het *acquis* en de principes van de Raad van Europa.

In zijn tussenkomst feliciteert *senator Philippe Mahoux* eerst en vooral de rapporteur voor de kwaliteit van zijn werk en de gevolgde denkwijze in zijn verslag. Jammer genoeg is een last-minute amendement (*amendement nr.4 dat euthanasie verbiedt, nvdr*) in tegenspraak met de gevolgde denkwijze. Spreker wijst erop dat het debat niet gaat over euthanasie, noch over begeleide zelfdoding. Het gaat om de bevordering in het geheel van de Lidstaten van voorafgaande wilsverklaringen, zijnde de levensbeschikking. De senator verklaart dat hij zich niet alleen uitdrukt als parlamentslid, maar ook als chirurg die goed geplaatst is om het belang in te schatten van die vooraf uitgedrukte wensen. Zij vormen een aanwijzing en een hulp voor de beslissing van geneesheren die patiënten hebben die aan het einde van hun leven niet meer bij bewustzijn zijn. Volgens spreker gaat de ontwerpresolutie in de zin van de autonomie van de persoon en dus van de fundamentele waarden van de Raad van Europa en van het Verdrag over biogeneeskunde (het “Verdrag van Oviedo”). Hij hoopt dat de stemming bij consensus kan verlopen, want de voorstellen beogen een grotere eerbiediging van de mensenrechten en de individuele keuzes, alsook de opening van een ruimte van vrijheid voor elkeen. Bij dergelijke gevoelige problemen is de gewetensvrijheid immers een fundamentele waarde die eerbiedigd moet worden. Het aanmoedigen van vooraf uitgedrukte wensen en de eerbiediging van de keuzes van de patiënten, ook als ze onbewust zijn, is een initiatief dat de Raad van Europa tot eer strekt. Terzelfdertijd onderstreept hij dat het debat moet gaan over de grond van de ontwerpresolutie, waarbij rekening moet worden gehouden met de verklaringen van de rapporteur en bepaalde collega’s, en dat het debat dus niet gaat over euthanasie noch over begeleide zelfdoding. Spreker hoopt dat de Assemblee zich zal kunnen uitspreken over het amendement nr. 4 in overeenstemming met de geest van de tekst van de ontwerpresolutie.

* * * * *

Het doen vooruitgaan van de vrouwenrechten in de wereld (Resolutie 1860)

Ondanks de vele verbintenissen die de Lidstaten de laatste decennia zijn aangegaan voor de bevordering van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en de rechten van de vrouw, blijft de opgetekende vooruitgang inzake de verbetering van het statuut van de vrouwen op wereldniveau ver onder de verwachtingen. Er is nog steeds sprake van stelselmatige en wijd verspreide ongelijkheden en discriminatie ten opzichte van vrouwen op vele domeinen.

Daarom doet de Assemblee een oproep om nieuwe inspanningen te leveren voor de bescherming, bevordering, effectieve uitwerking en een regelmatige evaluatie van vrouwenrechten overal in de wereld.

Zo roept de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa op tot een verhoogde strijd tegen discriminatie ten opzichte van vrouwen. Zij vraagt hen ook veel meer politiek belang te hechten aan de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en aan vrouwenrechten. Zij nodigt hen verder uit de politieke beleidsmakers te vragen om rekening te houden met de genderdimensie bij de uitwerking van zowel de wetgeving als het beleid.

De Assemblee is tevreden met de oprichting in 2010 van VN-Vrouwen, die tot doel heeft de slagkracht en zichtbaarheid van vrouwenrechten in de wereld te verstevigen. Zij nodigt de Secretaris-generaal van de Raad van Europa uit om de bestaande samenwerking tussen de Raad van Europa en VN-Vrouwen te formaliseren en verder uit te breiden.

* * * * *

De bevordering van het Verdrag van de Raad van Europa inzake de preventie en de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Resolutie 1861)

Geweld ten opzichte van vrouwen is niet alleen een ernstig misdrijf, maar ook een vorm van discriminatie en een schending van de mensenrechten die het genot van andere rechten hindert of onmogelijk maakt. Het is verder ook nadelig voor de verwezenlijking van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen.

Het Verdrag van de Raad van Europa inzake de preventie en de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, dat in mei 2011 voor ondertekening werd opengesteld, is op wereldwijd vlak de meest volledige en dwingende tekst ter zake. Het verdrag is gebaseerd op drie actielijnen, zijnde de bescherming van de slachtoffers, de vervolging van de geweldplegers en de wijziging van het sociaal gedrag. Verder wordt het ondersteund door een krachtig en vernieuwend opvolgingssysteem.

De Assemblee is tevreden met de sterke politieke boodschap die het verdrag overbrengt, vermits het een mentaliteitsverandering in de samenleving beoogt om de vooroordelen weg te werken met betrekking tot de zogenaamde ondergeschikte of stereotype rol die toebedeeld wordt aan vrouwen.

De Assemblee is ervan overtuigd dat het verdrag het leven van duizenden slachtoffers kan redden en veranderen en een concrete bijdrage kan leveren tot een grotere eerbiediging van de mensenrechten en het statuut van de vrouwen

De Assemblee roept dan ook de Lidstaten van de Raad van Europa op om, voor zover zij het nog niet gedaan hebben, het verdrag te tekenen en/of te ratificeren zodat het spoedig mogelijk in werking kan treden.

* * * * *

De werking van de democratische instellingen in Oekraïne (Resolutie 1862)

De Assemblee is verontrust door de strafrechtelijke vervolgingen die werden ingesteld tegen bepaalde gewezen regeringsverantwoordelijken. Zij nodigt de Oekraïense overheden uit om de artikels die gewone politieke beslissingen strafbaar maken uit het Strafwetboek te halen en om de op die artikels gebaseerde beschuldigingen ten opzichte van vroegere regeringsleden in te trekken.

De Assemblee wijst erop dat de evaluatie van politieke beslissingen en hun gevolgen een bevoegdheid is van het parlement, en dus uiteindelijk van de kiezers, en niet van de rechtbanken. Bovendien meent de Assemblee dat de vele fouten in de strafprocedures ingesteld tegen de gewezen regeringsleden de kansen van de beschuldigten op een eerlijk proces (artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens) aanzienlijk verminderd hebben. De Assemblee is van mening dat die fouten het gevolg zijn van systematische gebreken in het rechtssysteem in Oekraïne. Die gebreken zijn niet nieuw en verontrusten de Assemblee reeds geruime tijd. Bovendien maken zij deel uit van de verbintenissen die Oekraïne was aangegaan bij zijn toetreding tot de Raad van Europa.

De Assemblee stelt eveneens vast dat andere belangrijke toetredingsverbintenissen nog steeds niet werden nagekomen, hoewel Oekraïne al sinds 1995 lid is van de Raad van Europa. Zij is verontrust door de signalen die wijzen op een teloorgang van de politieke wil en dynamiek die nodig zijn voor de uitvoering van de hervormingen. Zij dringt er daarom aan bij de overheden van Oekraïne om de nodige maatregelen te nemen voor het nakomen van de toetredingsverbintenissen en voor het uitbouwen van een stevige democratie in het land.

Gedwongen bevolkingsoverdracht: een schending van de mensenrechten (Resolutie 1863)

Gedwongen bevolkingsoverdrachten zijn een ingewikkeld gegeven, waarvan de principes en de praktijk nauwelijks aan bod komen in de debatten over mensenrechten. Zij hebben plaatsgevonden in de meest uiteenlopende omstandigheden, gaande van oorlogs- en naoorlogssituaties tot interne conflicten. Zij gebeuren zelfs in vreedstijd. Zij kunnen de vorm aannemen van verplaatsingen of hernieuwde vestigingen van personen, binnen of buiten de grenzen van een land. Gedwongen bevolkingsoverdrachten waren in het verleden mogelijk om politieke, etnische en religieuze conflicten te regelen. Zij worden nu terecht beschouwd als ernstige overtredingen van het internationaal recht.

Er is tot op heden geen enig juridisch beginsel dat toepasbaar is op het elke vorm van bevolkingsoverdrachten. Gedwongen bevolkingsoverdrachten zijn evenwel onverenigbaar met de beginselen van het internationaal publiekrecht, zoals het zelfbeschikkingsprincipe, met het internationaal mensenrechtenrecht en, in oorlogstijd, met het internationaal humanitair recht.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om de praktijk van gedwongen bevolkingsoverdracht te veroordelen, ook in hun internationale relaties met niet-Europese landen. Verder vraagt zij hen hun eigen gedrag in het verleden aan een nauwlettend onderzoek te onderwerpen en roept zij hen op om binnen de internationale instanties te ijveren voor de uitwerking van een internationaal, juridisch bindend instrument dat alle ter zake geldende normen uit de verschillende internationaalrechtelijke instrumenten herneemt.

* * * * *

Demografische tendensen in Europa: de uitdagingen omvormen tot echte kansen (Resolutie 1864)

Daar waar de wereldbevolking steeds maar toeneemt en recentelijk een nieuwe drempel van 7 miljard personen overschreden heeft, kent Europa verhoudingsgewijs een demografische achteruitgang. Tegen 2050 zouden de Lidstaten van de Raad van Europa nog slechts 9% van de wereldbevolking uitmaken, tegen 12% momenteel. Bovendien zou tegen 2050 meer dan een derde van de Europese bevolking ouder zijn dan 60 jaar.

Ondanks de daling van de vruchtbaarheidsgraad en de veroudering van de bevolking, kan- en moet - Europa competitief blijven en haar politieke en economische invloed behouden in de context van die nieuwe dynamiek.

De Assemblee is er zich van bewust dat het opnemen van de demografische uitdaging - en het omvormen van de uitdagingen tot echte kansen - een werk van lange adem is.

In haar resolutie nodigt zij de Lidstaten uit om innovatie en technologie aan te moedigen, meer te investeren in het “menselijk kapitaal” en de migranten als een troef te beschouwen.

De Europese burgers kunnen hun potentieel ten volle tot ontplooiing brengen door de uitwerking van een degelijk gezinsbeleid en van levenslange vormings- en opleidingsmogelijkheden, en verder door de bevordering van een actieve veroudering, waarbij discriminatie op grond van leeftijd aangepakt wordt en het welzijn van personen geoptimaliseerd wordt.

* * * * *